

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

26. Vt quid eimidi estis modicæ fidei?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

enim inuenit ipse Caluinus, non vnum Christum sibi vindicare quicquid honoris antiquis sacerdotibus datum erat, sed omnes Euangelij sui ministros hoc honore, idque ex Christi mandato, gaudere, quod sua peccatoribus munditiam pronuntiant: qui sane honor antiquis sacerdotibus in figura tantum datus erat, circa leprae munditiam pronuntiandam. Ceterum non vnum Christum omnem sacerdotalem honorem sibi vindicare, sed pro sua dignatione & perpetua Ecclesiae suae conseruatione, sacerdotibus Euangelicis magna ex parte impartibile, tota SS. Patrum antiquitas contra impium Caluinum docet. Vide illorum verba in Prompt. Cath. in dom. in Albis. Vnus Chryf. apertissime loquitur. *Pater (inquit) omnem iudicium dedit filio: sed hoc totum video à Dei filio sacerdotibus traditum.* Hæc ille.

Lib. 3.
de sacer-
dotio.

26. *Vt quid timidi estis modice fidei?*

OBSERVATIONE dignum est hoc loco, agnoscere necessario Caluinum quemlibet timorem non esse fidei contrarium, & fidei defectum non quolibet timore coargui, sed ea formidine que conscientiae pacem turbat, vt non recumbat in Dei promissiones. Hæc enim confessio certitudinem fidei, quam perpetuo docet, adeo refellit, vt propterea in Institutione, sua vbi totam hanc doctrinam accuratius pertractat, certitudinem quam ponit omni timore vacuam ab omni trepidatione & dubitatione liberam statuat: lib. 3. cap. 2. Quem etiam in finem Scripturas omnes quæ ad timorem nos hortantur, egregie deprauat, & nihil aliud quam reuerentiam filialem nos docere disputat. Vide opus nostrum de Iustificat. lib. 8. cap. 26. & 27.

Certitudo
fidei Cal-
uinianæ
refellitur.

Ad Luc.
cap. 8.
Ver. 47.

Sanè idem Calvinus sibi contrarius infrà de muliere quæ fluxû patiebatur. *Quia videns quòd non laetit, venit tremens, & cecidit ad pedes Iesu;* dicit Calvinus, quòd talis trepidatio fidei contraria fuit, & excusatione cavebat. Sic tractat Scripturas Calvinus, non ex sacra veritate quam illæ tradunt, sed prout ipsi & causæ præsentis commodum est.

IN MATTHÆI CAP. 9.

6. *Quòd filius hominis potestatem habet dimittendi peccata in terra.*

VENENUM hic suum inspergit Calvinus his verbis. *Hæc potestas longè alia est quàm quæ Apostolis mandata fuit, & qua hodie funguntur Ecclesie Pastores. Non enim tam remittunt ipsi quàm remissa testantur, dum iniunctam sibi legationem promulgant.* Hæc ille. Cæterum Apostolis datam fuisse à Christo potestatem ut verè peccata remitterent, & eadem potestate fungi hodie Ecclesie Pastores, contra Calvinum demonstratum vide in Prompt. Cath. domin. in Albis. Sed & infrà ad Ioan. cap. 20. dabitur hac de re contra Calvinum disputandi locus amplissimus.

Ver. 23.

21. *Dicebat intra se, Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero.*

QVIA ex hoc loco probant luculenter Catholici reliquias Sanctorum venerationem mereri, & per eorum contactum Deum virtutes operari, quod in Prompt. Cathol. Dom. 23. post Pent. aliqua ex parte nos ostendimus, multum contendit Calvinus ut hoc nobis tam illustre argumentum eripiat. Primùm disputat rem utcunque laudabilem in exemplum trahi non debere.

Quòd